

man skal gøre et Forsøg, skal man gøre dette alvorligt, saa skal man gøre det saaledes, at naar man staar over for den Part, man vil gøre Forsøget med, skal den mærke, at det er Alvor. Det er ganske rigtigt, som den højtærede Minister udtalte, at Tillid avler Tillid, og man kan jo sige, at man viser sin Tillid ved dette. Men saa behøver man slet ikke dette Lovforslag, saa vilde jeg finde det langt klarere og naturligere, at vi vedtog en Tillidserklæring til det kongelige Teaters Direktion, hvori vi udtalte vor Tillid til, at der vil blive sørget for at begrænse Omkostningerne. Nej, det, der er Sjælen her i Loven, er, forekommer det mig, dette, at man sætter dem paa en vis Sum, saa at man siger: Denne Sum faa I, og den kunne I skalte og valte med, og ud over dette have I ikke noget og faa ikke noget. Men naar man saa samtidig med, at man siger dette, derefter gaar hen og tilføjer: Men skulde I desuden trænge til en lille Klat-skillig, saa kom bare, da forekommer det mig, at man kommer lidt hørt fra det alvorlige. En saadan Tillid kan vises paa en anden Maade end gennem et Lovforslag med en halv Snes Paragraffer og mange og lange Anmærkninger bag efter. Jeg vil derfor vedblivende anmode ærede Medlemmer om at stemme for det Ændringsforslag, som er stillet af min Partifælle og mig.

Med Hensyn til de Udtalelser, som faldt fra den ærede Ordfører (J. Jensen, Aalborg Amts 1ste Valgkreds), skal jeg bemærke, at vi ere ganske enige. Jeg har ikke — jeg beklager, hvis mine Udtalelser ere blevne opfattede saaledes — derved, at jeg paapegede, at det Ord „aarlig“ var skudt ind foran „Tilskud“, ment, at deri skulde ligge nogen som helst Forpligtelse til, hverken nu eller i Fremtiden at yde noget Tilskud til andre Teatre. Det har jeg ikke gjort, men jeg har kun paapeget, at det er sat ind. Det staar saaledes, fordi man ikke har ønsket at afskære sig fra ved given Lejlighed at kunne yde et saadant Tilskud, naar man fandt det formaalstjenligt og rigtigt. Der er lidt Forskel der. Saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, ere vi vist ganske enige paa dette Omraade. Saa længe Forholdene med Hensyn til det kongelige Teater ikke ere ordnede saaledes, at vi ere fuldstændig klare over, hvad der sker der, ønsker jeg ikke, at der gives noget fast Tilskud til noget andet Teater. Derimod er der ikke noget i Vejen for, at vi kunne give en Haandsrækning en Gang imellem, thi

det kan gøres uden Forpligtelse for Fremtiden, men et fast aarligt Tilskud kan ikke gives eller loves, forinden vi have ordnet Forholdene ved denne Pengesluger, der ligger nede paa Kongens Nytorv.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 1—5

vedtoges uden Afstemning.

§ 6

vedtoges med 68 Stemmer mod 8.

§§ 7—9 samt Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Storkjovens Fredning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 725—26).

Sagen sattes under Forhandling.

Patursson: Saa vidt jeg kan se, er Storkjoven ikke fredet paa Færøerne nu, idet Fredningsbestemmelserne ere udløbne den 18. December forrige Aar, saa at Færingerne have i Øjeblikket Lov til at jage den, saa meget de kunne. Da Loven forrige Gang var til Behandling i Tinget, blev det fremført blandt andet af den højtærede Justitsminister, at man ønskede Loven en hurtig Fremme i Tinget. Den blev behandlet i Efteraaret 1897, og man ønskede at faa den kongelig stadfæstet allerede til den følgende Januar. Der blev fra enkelte Sider i Tinget fremført, at det vilde være af Betydning, at Loven kunde nyde hurtig Fremme, fordi, da det var blevet bekendt paa Færøerne, at en saadan Lov skulde udkomme, vilde Fuglen selvfølgelig stige i Værdi, saa at Indbyggerne jo i stærkere Grad vilde efterstræbe den for at sælge den til Museer eller zoologiske Samlinger.

Uagtet Storkjoven nu har været fredløs i snart 2 Maanedes, har jeg dog ikke denne Gang set, at der fra Justitsministerens Side er fremført noget Ønske om at faa Loven hurtig igennem, og det er heller